

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. : E. Galușceac)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Minciuna, V. Sîrbu, v. Mihaila)

ÎNCHEIERE

2 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gherman Alexandru,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gherman Alexandru
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Kirsan Com”, intervenient accesoriu
Agenția pentru Protecția Consumatorului cu privire la constatarea faptului, constatarea
nulității clauzei contractuale în partea ce ține de cuantumul penalității, încasarea
penalității și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei suplimentare din 10 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a admis cererea Societății cu Răspundere Limitată „Kirsan Com” și s-a emis o
decizie suplimentară și s-a încasat de la Gherman Alexandru în beneficiul Societății cu
Răspundere Limitată „Kirsan Com” cheltuieli de asistență juridică în mărime de 7500
de lei,

c o n s t a ț ă :

La 29 iunie 2017, Gherman Alexandru s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Kirsan Com”, intervenient
accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorului solicitând încasarea din contul
Societății cu Răspundere Limitată „Kirsan Com” a penalității de întârziere în sumă de
2 290 640 de euro, repararea prejudiciului material în sumă de 81 500 de lei, repararea
prejudiciului moral prin încasarea sumei de 100 000 de lei și compensarea cheltuielilor
de judecată.

Ulterior, reclamantul Gherman Alexandru, prin intermediul reprezentantului său -
avocatul stagiar Cotorobai Radu și-a majorat pretențiile, solicitând și constatarea
faptului că darea în exploatare a imobilului a fost efectuată la data de 17 martie 2017,
cât și constatarea nulității clauzei contractuale în partea ce ține de cuantumul
penalității de întârziere prevăzute în pct. 10.6 din contractul părților, deoarece aceasta
contravine prevederilor art. 27 alin. (2) din Legea protecției consumatorilor, cât și
prevederilor art. 629 Cod civil, iar într-un final a concretizat solicitarea ce ține
cuantumul penalității de întârziere, reducând-o la suma de 235 092 de euro, calculată
pentru perioada 29 decembrie 2016 – 17 martie 2017.

Prin hotărârea din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central acțiunea
depusă de către Gherman Alexandru a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Gherman Alexandru și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 20 decembrie 2018, Gherman Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin încheierea din 6 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție recursul înaintat de Gherman Alexandru s-a declarat inadmisibil.

La 11 martie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Kirsan Com” a depus o cerere prin care a solicitat emiterea unei decizii suplimentare la decizia instanței de apel din 19 septembrie 2018, în partea ce ține de pretenția privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 7500 de lei.

Prin decizia suplimentară din 10 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea Societății cu Răspundere Limitată „Kirsan Com” și s-a emis o decizie suplimentară.

S-a încasat de la Gherman Alexandru în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Kirsan Com” cheltuieli de asistență juridică în mărime de 7500 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța a constatat că, la examinarea apelului depus împotriva hotărârii din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central din omisiune nu s-a expus asupra cerinței părții intimat privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7500 de lei. Astfel, prin prisma art. 250 alin. 1) lit. c) și art. 96 alin. 1) din Codul de procedură civilă a dispus încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

La 20 august 2019, Gherman Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei suplimentare din 10 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și respingerea cererii Societății cu Răspundere Limitată „Kirsan Com” cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivare a indicat că, examinarea cererii privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică a avut loc în lipsa sa, chiar dacă a depus cerere de amânare a ședinței de judecată din motiv că se afla peste hotarele țării. În asemenea circumstanțe consideră că, instanța a admis o încălcare a prevederilor art. 56 din Codul de procedură civilă, fiind lipsit de posibilitatea de a se expune asupra cererii.

Referitor la quantumul sumei încasate, recurentul a indicat că este o sumă exagerată, având în vedere că în instanța de apel a avut loc doar o ședință de judecată, iar complexitatea dosarului este una mică.

La examinarea cererii instanța a ținut cont doar de bonul de plată prezentat, fără a se expune și asupra altor factori ce țin de încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 10 iulie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs a fost declarată la 20 august 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 3 septembrie 2019 instanța de recurs a comunicat intimatului copia recursului, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f. d. 60)

Până la data examinării recursului, referință asupra recursului intimatul nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața

instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Gherman Alexandru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Gherman Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari